

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3831** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 26.03.2010 г., постановено по НАХД № 12532/2009 г. Софийският районен съд, НК, 106-ти състав е потвърдил наказателно постановление № 169 от 09.10.2009 г., издадено от началника на Четвърто РУ-С., с което на Н. С. И., на основание чл. 27 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите /ЗКВВООБ/ е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл. 5, ал. 6, т. 1 от Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите /ППЗКВВООБ/.

В законния срок против решението е постъпила касационна жалба от Н. С. И., в която са изложени доводи за неправилност на решението на районния съд. Сочи се несправедливост на наложеното административно наказание, предвид малозначителността на деянието и липсата на други

противоправни прояви от страна на нарушителя. Претендира се да бъде отменено обжалваното решение и вместо него се постанови ново, с което се отмени издаденото от началника на Четвърто РУ-С. наказателно постановление.

Ответникът по касационна жалба не изразява становище.

Представителят на прокуратурата счита, че касационната жалба е основателна и следва да бъде отменено решението на Софийския районен съд, като се намали размера на наложеното административно наказание.

Касационният състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за ДОПУСТИМА, като постъпила в срок и подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 12532/2009 г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, районният съд е приел от фактическа страна, че Н. С. И. като собственик на ловно оръжие, по отношение на което е издадено разрешение за съхранение със срок на валидност до 19.09.2009 г., не е подал заявление за неговото подновяване в срок до 30 дни преди изтичане на срока на валидност на предходното разрешение. По отношение на наказаното лице този срок е изтекъл на 19.08.2009 г. /присъствен ден/, Н. И. е изпълнил задължението си едва на 05.10.2009 г. Деянието е квалифицирано като административно нарушение по чл. 5, ал. 6, т. 1 от ППЗКВВООБ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд е приел от правна страна, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени и гласни доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Въз основа на правилно установената пред въззивния съд фактическа обстановка напълно законосъобразен е изводът на Софийския районен съд, че от обективна страна Н. С. И. е осъществил състава на административно нарушение по чл. 27 от ЗКВВООБ, като не е изпълнил задължението си по чл. 5, ал. 6, т. 1 от ППЗКВВООБ да подаде заявление за подновяване на

валидността на разрешението си за съхранение на собствената си словна пушка. Визираното административно нарушение е формално, на простото извършване, поради което при него не се търси настъпването на вредни последици. Реализирането на посоченото в хипотезата на чл. 27 от ЗСВВООБ във връзка с чл. 5, ал. 6, т. 1 от ППЗКВВООБ деяние, в настоящия случай изразяващо се в бездействие, има за последица осъществяване на състава на административното нарушение. Ето защо, не следва да бъдат уважени изтъкнатите от касатора доводи за малозначителност и липса на предишни провинения, като смекчаващи вината обстоятелства. Още повече, че тези обстоятелства са отчетени от административно наказващия орган при определяне размера на административното наказание, което в случая е определено в размер на минимално предвидения в закона.

Предвид изложените съображения, Административен съд С.-град, Първи касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.03.2010 г., постановено по НАХД № 12532/2009 г. по описа на Софийския районен съд, НК, 106-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.